Lieta Nr.11410041621

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2022.gada 29.martā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Ādamsone-Struža
piedaloties prokuroram J.Balodim,
aizstāvim A.Margam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] Apsūdzētais /pers. A/ tīši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus.
/pers. A/ 2021.gada 9.jūnijā ap plkst.17.20, atrodoties pie ēkas /adrese/, dusmu uzplūdā, tīši, nolūkā nodarīt kaitējumu /pers. B/ veselībai, izdarīja vienu sitienu ar labās rokas dūri /pers. B/ pa galvu kreisajā pusē un vienu sitienu ar labās rokas dūri /pers. B/ pa ķermeni kreisajā pusē, kā rezultātā nodarīja /pers. B/ fiziskas sāpes un miesas bojājumus - sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu kreisās acs apvidū, krūšu kurvja sasitums ar zemādas asinsizplūdumu krūšu kurvja priekšējā sienā, kreisās puses 5., 6.ribas lūzumu, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi vidēja smaguma miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. A/ noziedzīgajām darbībām.
Ar savām darbībām apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, paskaidrojot, ka ir saprotama pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un procesuālās sekas. Nožēloja izdarīto.

Apsūdzētais cietušā pieteikto materiālo kaitējuma kompensāciju 2444,05 EUR, atzina daļēji, 196,16 EUR apmērā, kā arī pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 3000 EUR, atzina daļēji, 500 EUR apmērā.

[3] Sakarā ar to, ka apsūdzētais atzina sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā, par kura izdarīšanu viņš saukts pie kriminālatbildības, un lietas materiālu pārbaudes rezultātā ir iegūta pārliecība, ka tie apstiprina apsūdzētā vainu, prokurors neiebilda pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesas sēdē pieņemts lēmums lietā neizdarīt pierādījumu pārbaudi, bet pārbaudīt pierādījumus par pieteikto kaitējuma kompensāciju.

[4] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par ko viņam celta apsūdzība, ir pierādīta.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgo pantu sankcijas, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas pieskaitāms pie mazāk smaga noziedzīga nodarījuma.

[7] Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš dzimis /dzimšanas datums/, Latvijas Republikas nepilsonis, deklarētā un faktiskā dzīvesvieta /dzīvesvieta/, neprecējies, apgādībā nepilngadīgs bērns, ar vidējo-tehnisko izglītību, strādā SIA "/nosaukums/" par metinātāju (lietas 1.sējuma 56., 57.-62.lapa, Tiesu informatīvā sistēma).

Administratīvi nesodīts. Iepriekš krimināli nesodīts (Tiesu informatīvās sistēmas dati).

[8] Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[8.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīstama savas vainas atzīšana un nožēla par izdarīto.

[8.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, tiesa nekonstatē atbildību pastiprinošus apstākļus.

[9] Ņemot vērā augstākminēto, proti, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāvja viedokli, cietušā, cietušā pārstāves un prokurora viedokli, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam sods par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā, nosakāms sabiedrisko darbu veidā.

[9.1] Tiesa nosakot sodu sabiedrisko darbu veidā ņem vērā apsūdzētā personību, ar noziedzīgo nodarījumu radītās sekas, to, ka netika konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, tika konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, attieksmi pret izdarīto to, ka iepriekš nav sodīts.

Tiesas ieskatā tieši sabiedriskais darbs sabiedrības labā sasniegts tā piemērošanas mērķi, jo veiks ne tikai apsūdzētā audzinošo un preventīvo funkciju, bet /pers. A/ šo sodu izjutīs reāli, kas ir būtisks apstāklis, lai kriminālsods spētu efektīvi nodrošināt personas resocializāciju un tiesisko uzvedību arī pēc soda izciešanas.

[10] Pārējos panta sankcijā noteiktos sodus tiesa nevērtē, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2014.gada Tiesu prakses apkopojumu „Tiesas nolēmumu struktūra un saturs lietās par vairākiem vienveidīgiem noziedzīgiem nodarījumiem", kas apspriests Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta tiesnešu sapulcē un atzīts par publiskojamu.

[11] Apsūdzētajam saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.pantu ir pienākums pieteikties soda izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas nolēmums.

[12] Apsūdzētais /pers. A/ lietā nav ticis aizturēts. Drošības līdzeklis nav piemērots, kā arī tiesa nesaskata pamatu tā piemērošanai.

[13] Lietā par cietušo atzīts /pers. B/ (lietas 1.sējums 19.-20.lapa), kurš lietā pieteicis kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 2444,50 EUR, par morālo katējumu 3000 EUR (lietas 1.sējums 71.-76, 91.-101.lapa).

Kaitējuma kompensācijas pieteikumā un tiesas sēdē cietušais paskaidroja, ka ir pārcietis pret viņu vērstu fizisku vardarbību, kuras rezultātā guva miesas bojājumus. Morālais kaitējums 3000 EUR veido ilgstoša darba nespēja, kuras laikā tika ierobežota ikdienas sadzīve un darba nespēja vasaras sezonā, kad varēja papildus veikt citus darbus un nopelnīt ģimenei papildus ienākumus. Tāpat sakarā ar gūtajām traumām, ilgstoši cieta no galvas sāpēm, kā arī lauzto ribu dēļ, nevarēja aprūpēt un uzraudzīt bērnu, jo nevarēja viņu pacelt rokās.

Tiesas sēdē cietušais uzturēja pieteikto morālo kaitējuma kompensāciju 1750 EUR apmērā, jo no apdrošināšanas kompānijas saņēma izmaksāto valsts kompensāciju 1250 EUR.

Savukārt materiālo kaitējuma kompensāciju uzturēja pilnībā, jo to veido ārstēšanās izdevumi 192,16 EUR, ko apliecina lietas materiālos esošās kvītis un čeki, 850 EUR par uzbrukuma rezultātā sabojātās aizsargķiveres "Shoei X-Spirit Kagayama TC-5", radītajiem bojājumiem, kuru nav iespējams salabot, 162,34 EUR par degvielu, kura iztērēta apmeklējot ārstus, diagnostikas un procedūras, 890 EUR aprēķinātā starpība, kas veidojas no cietušā darba algas un izmaksātās slimības pabalsta un 350 EUR par zvērinātas advokātes E.Spalvēnas sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem pirmstiesas un tiesas procesā.

[13.1] Tiesai nav šaubu, ka cietušajam ir nodarīts morālais kaitējums. Taču, morālais kaitējums ir jāvērtē ne tikai kā tiesības uz materiālu atlīdzību, bet arī kā morālais gandarījums, proti: kad par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vainīgā persona saņem likumā paredzēto sodu. Apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir saņēmis likumā paredzēto sodu, kas arī jāvērtē kā morālais gandarījums cietušajam.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbība, tīšs noziedzīgs nodarījums, ar kuru radīts kaitējums personas veselībai, nodarot vieglu miesas bojājumu, radīja cietušajam morālo aizskārumu, par ko cietušajam pienākas atlīdzība. Lai izvērtētu piespriežamā morālā kaitējuma apmēru, tiesa ņem vērā tiesu praksi, ievērojot cilvēktiesību principus un ievērojot saprātīguma un taisnīguma principu.

Tiesa uzskata, ka cietušā pieteiktās morālā kaitējuma kompensācijas apmērs 1750 EUR nav samērīgs un taisnīgs, un ir apmierināms daļēji. Tiesa uzskata, ka morālā kaitējuma kompensācija ir apmierināma daļēji 500 EUR apmērā. Šādu apmēru tiesa atzīst par pamatotu un samērīgu. Pārējā daļā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.pantu kaitējuma kompensācija piedzenama no apsūdzētā.

[13.2] No Valsts kases izdrukas izriet, ka Juridiskās palīdzības administrācija izmaksāja cietušajam /pers. B/ kaitējuma kompensāciju 1250 EUR, saskaņā ar 2021.gada 13.oktobra lēmumu Nr.6-2.21/1157 (lietas 1.sējuma 79.lapa).

Saskaņā ar likuma "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 21.pantu Juridiskās palīdzības administrācija pieteica kompensāciju valsts interesēs par kopējo summu 1250 EUR, kas izmaksāta cietušajam /pers. B/ un lūdz to piedzīt valsts budžetā. Tiesas sēdē prokurors uzturēja Juridiskās palīdzības administrācijas pieteikumu par kompensācijas 1250 EUR apmērā, kas izmaksāta cietušajam, piedziņu valsts budžetā.

Tiesa secina, ka cietušajam izmaksātā kaitējuma kompensācija aprēķināta atbilstoši likuma "Par valsts kompensāciju cietušajam" 7.panta pirmās daļas un otrās daļas 4.punktam.

Juridiskās palīdzības administrācijas cietušajam izmaksātā kaitējuma kompensācija ir piedzenama pilnā apmērā valsts labā no apsūdzētā /pers. A/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu.

[13.3] Attiecībā par cietušā pieteikto materiālā kaitējumu kompensāciju, tiesa atzīst par pierādītu, ka cietušajam konstatēto miesas bojājumu raksturs radīja nepieciešamību vērsties pēc medicīniskās palīdzības, ko cietušais pamatojis ar lietai pievienotajiem dokumentiem. Tāpat tiesa atzīst, ka cietušajam ir radušies izdevumi par degvielu 162,34 EUR apmērā, apmeklējot ārstus un procedūras, kā arī radušies zaudējumi 890,01 EUR apmērā par

laiku, kad tika izsniegta daba nespējas lapa un izveidojās starpība starp izmaksāto darba algu un slimības pabalstu.

Taču tiesa konstatē, ka kompensācijas pieteikums nav apmierināms daļā par sabojāto aizsargķiveri, jo krimināllietai nav pievienoti pierādījumi, ka aizsargķivere ir sabojāta tiktāl, ka to nav iespējams salabot vai nav lietojama turpmāk, kā arī lietai nav pievienoti apstiprinoši dokumenti par aizsargķiveres iegādi 1000 EUR apmērā.

Attiecībā par pieteikto kompensāciju daļā par zvērinātas advokātes E.Spalvēnas sniegtajiem juridiskajiem pakalpojumiem pirmstiesas un tiesas procesā, tiesa atzīst, ka nav likumīga pamata to apmierināt, jo no krimināllietas materiālos esošā paziņojuma redzams, ka ir sastādīts rēķins par sniegto pakalpojumu, bet tas nav apmaksāts. Tādēļ tiesa uzskata, ka pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija ir apmierināma tikai 1244,51 EUR apmērā. Pārējā daļā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem, tiesas noteiktā kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu ir piedzenama no apsūdzētā /pers. A/.

Ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju krimināllietā nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 1.marta lēmumu lietā Nr. SKK- 96/2007, Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 13.janvāra lēmumu lietā Nr. SKK-23/2009).*

[14] Lietisko pierādījumu lietā nav.

[15] DVD-R disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem kā rakstveida pierādījums, turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

[16] Lietā nav konstatēti procesuālie izdevumi, arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 520.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 126.panta pirmajā daļā un sodu noteikt-**sabiedriskais darbs 100 stundas**.

Apmierināt daļēji cietušā /pers. B/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju.
Piedzīt no apsūdzētā /pers. A/ par labu cietušajam /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju 1244,51 EUR. Pārējā daļā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Apmierināt daļēji cietušā /pers. B/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju.
Piedzīt no apsūdzētā /pers. A/ par labu cietušajam /pers. B/ morālā kaitējuma kompensāciju 500 EUR. Pārējā daļā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Kaitējuma kompensāciju izpildei noteikt termiņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas rajona tiesā. Pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām kaitējuma atlīdzība piedzenama piespiedu kārtā.

Piedzīt no apsūdzētā valsts labā cietušajam /pers. B/ izmaksāto Juridiskās palīdzības administrācijas valsts kompensāciju saskaņā ar 2021.gada 13.oktobra lēmumu Nr.6-1.1.21/463 1250 EUR, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas – un iemaksājot to valsts budžeta kontā: Valsts kase; reģ.Nr.90000050138, konta Nr.LV68TREL1060001239300; saņēmējs Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis-Valsts kompensācijas summas apmaksa, kriminālprocesa numurs Nr.11410041621.

Maksājumu apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas rajona tiesas kancelejā. Pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām kaitējuma kompensācija piedzenama piespiedu kārtā.

Rakstveida pierādījumu DVD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, **turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.**

Sabiedriskā darba izpildei /pers. A/ jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas spriedums.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas, apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2022.gada 22.aprīlī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža